

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Matthaei Tympii Aureum Specvlvm Principvm,
Consiliariorvm Ivdicvm, Consvlvm, Senatorvm, Et Aliorvm
Magistratvum Cvm Ecclesiasticorum tum Politicorum
omnium**

Tympe, Matthäus

Coloniae Agrippinae, 1617

24 Modestiam in omni actione præse ferre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52641)

sibi adfunt, digneq; se parant, spiritualiter Cor-
 pore Domini reficiuntur, vt membra, per os Sa-
 cramentis: imò, vt in cella vinaria, nouis vinis re-
 ferta, solus aer odore infectus inebriat; ita in lo-
 ca, vbi hoc Sacrificium offertur, tanta est gratiæ
 copia, vt non solum ex eo dæmones pellat, sed
 etiam præsentem consolatione perfundat.

*Spiritualis
 refectio da-
 tar mini-
 strantibus
 Mensa ha-
 ius Regis.*

1. *Eduardus Angliæ, 2. Ludovicus Galliæ Reges*
 piissimi, & alij cõplures, fructu Sacrificij hu-
 manis cognito, nullam sibi illius quotidie audiendi
 rationem patiebantur elabi. (Præmia Missam
 a honore habentium, vide in Triumpho Vfrt.)

2. *S. Elzearius Comes* non modò quotidie Sa-
 crificium intererat, sed etiam familiam suam vniuer-
 sam curabat vnam ad minimum Missam, nullo
 intermisso die, integram audire.

3. *S. Wenceslaus Bœmorum Rex*, non contentus
 esse Sacrificio Missæ quotidie præsto adesse; sed
 etiam messis & vindemiæ tempore, oblitus quasi
 dignitatis suæ, metebat, & vindemiabat, quæ pro
 Sacrificio Sacerdotum manibus offerret.

SIGNVM XXIV.

MODESTIAM IN OMNI

actione præ se ferre.

*Modestum
 esse.*

In mediocribus (ait Cassiod. epist. 44. v. 47.
) iactantia est odiosa, ita in Magistratu mo-
 destia & humilitas est gloriosa: quia, teste Sene-
 ca epist. 121. maximum argumentum est animi ad
 honorem venientis sede, si hæc, in quibus versatur,
 familia iudicat. Et, teste S. Chrysostomo, Hom. 3.
 in cap. 1. Matth. sublimium maxima gloria est,
 quam maxime se submittere.

Et

Est autem Magistratui modestia seruanda in
 omni actione. i. in vultu ac gestu, eos intra orbitam
 decoris continendo. Syr. 19. Ex visu cognoscitur
 vir, & ab occurso faciei cognoscitur sensatus. S.
 Ambrosius, 1. de Offic. cap. 18. Est in ipso motu
 gestu, incessu, tenenda verecundia: habitus enim
 mentis in corporis statu cognoscitur. Paulus bo-
 uius: Ludouicus Sfortia adeo compositis erat mo-
 ribus, vt à rudibus rusticanisque, qui eum nun-
 quam vidissent, pari inter multos cultu, & ser-
 uo sine comitatu, vt omnium Princeps, atque Im-
 perator salutaretur.

2. In sermone, qui erit grauis, coctus, & breuis,
 seu restrictus. Hinc Ambrosius, 1. de Offic. cap. 18.
 Sit grauitas in sensu, in sermone pondus, atque
 in verbis modus. Seneca epist. 40. Quemadmodum
 sapienti viro incessus modestior conuenit, ita
 ratio pressa, non audax. Cassiod. 10. Var. 4. Hoc est
 regalis virtus, celerius necessaria sentire, sed
 dius in verba prorumpere.

1. Dicendi breuitas Pisistrato Atheniensi scribitur
 gata est ad promerendam ciuium gratiam, ex qua
 quidem imperium assequutus dicitur. F. Plut.
 ex Plut.

2. Menelaum dicendo dulcem fuisse, tradit
 merus, sed pauca loquentem inducit. 16. d.

3. Theodoricus Rex Gothorum, in promissis
 tium legationibus, audiebat plurima, respon-
 dabat pauca. Sidon. Apoll. lib. 1. epist. 2. Demetrius
 Phalereus, 1. de Elocut. ait: Præcepta, & ratio-
 nes, quæ Principi conueniunt, breuibus for-
 tur verbis: preces autem, quæ humilioribus, po-
 bosæ & longæ esse debent.

Cur bre-
 uitas di-
 cendi Ma-
 gistratui
 conueniat.

3. In omni externo apparatu, & cultu: in ingre-
 sione

comitatu, victu, habitu. B. Anselmus in Mo-
nasticis:

Μηδὲ μᾶλλον ἔσῃ, ὅσσω μὲρζιώτερος ἔσῃ.

Quanto maior eris, tanto moderatior esto.

Traianus Imp. ita domo progrediebatur, vt il-
lam nullus apparatus arrogantiae principalis,
nullus praecursorum tumultus detineret; nemo
perturbabatur, nemo submouebatur (a licitori-
bus) tanta viatoribus quies, tantus pudor Fasci-
bus, vt plerumque aliena turba (alicuius Magi-
stratus) subsistere Principem cogeret: ipsius qui-
dem officium (ipsi comitantes) tam modicum,
tam temperatum; vt antiquus aliquisq; magnus
Consul sub bono Principe incedere videbatur.

Paneg.

Cicero, ad Q. Frat. epist. i. scribit: Sit licitor
mansuetus, & tuae lenitatis apparitor, maioraque
preferant fasces illi ac securas dignitatis insigni-
a, quam potestatis.

Dio Syracusanus, iam rerum potitus, nec me-
tam, nec vestem mutauit; sed eodem habitu, vi-
tiosaque contentus, quo utebatur, cum in Acade-
mia cum Platone, & condiscipulis versaretur,
Platonis monitum sequutus, ad eum hunc in mo-
dum scribens: Eum existimare oportere, se ab
omnibus probari, si a viris solum, qui in Acade-
mia versantur, probaretur, quando illi non for-
tunam, non victoriam, non audaciam admiraren-
tur; sed virum, qui in magna rerum amplitudine
per honestatem, temperantiam, modestiam, iu-
sticiamque prospera fortuna vti sciret. Bruson.

Stob. in Sermon. Claudian. 6. Hon.

Publicus hinc ardescit amor; cum moribus

equi

Tē

Inclī-

Inclinat populo regale modestia cubem.

4. Cùm *Alexander Seuerus* humili vestitu contentus sepe incederet, & ob id identidem ad aulicis suis reprehenderetur, respondit: *Imperatorem Maiestatem constare virtute, non corporis cultu.* Bruson. lib. 3. cap. 13.
5. *Thymoleon Dux* hoc nomine maxime prædicatur, quod nihil vnquam neque insolens, neque graue ex ore eius exierit. Cùm suas laudes alicui prædicari, nunquam aliud dixit, quàm se in ea re maximas Dijs gratias agere atque habere, quod cum Siciliam recreare constituissent, tum se potissimum Ducem esse voluissent. *Probus.*
6. Cùm *Augustus Caesar* ex Græcia rediret, noctu Urbem ingressus est, ne obuiam venire volentibus molestus esset. Vel, ut *Suetonius*, cap. 39. ait, quem officij causa inquietaret. *Vide de Humilitate, & de Adulatione.* Idem deferenti S. P. Q. R. æmulationem, vel imagines faciendas, nullam sibi Saluti publicæ, Cõcordiæ, Paci posuit. *Dio Cass.*
7. Cùm *Caio Mario* Consuli Rom. duplex Triumphus decerneretur, noluit solus triumphare, sed gloriam suam cum collega *Catulo* partus, equanquam minus dignus ille à populo Romano iudicaretur. *Plur.*
8. *Vespasianus* adedò nihil ornamentoꝝ extrinsecus cupidè appetiuit, ut Triumphum die fatigata tarditate & tædio pompæ, non reticuerit, mentem se plecti, qui Triumphum, quasi aut debitum maioribus suis, aut speratum vnquam sibi, tam impetere senex concupisset. Ac ne Tribunitiam quidem Potestatem, & Patris patriæ appellationem, non ferò recepit.
9. *Quamdiu Pomponius Atticus* in Proconsulatu

ne qua sibi Statua poneretur, restitit: quanti absens prohibere non potuit. *Cornelius Nepos.*
P. africanus Statuas triumphali ornatu in-
 fectus, continuum Consulatum, perpetuam Dicta-
 turam nequaquam admisit: & penè tantum in re-
 ferendis honoribus se gessit, quantum gesserat in
 merendis. *Valer. Maxim. lib. 4. c. 1.*

Imp. Nerva omnino recusavit, ne sibi Statuæ
 auro & argento constituerentur. *Dio Cass.*

D. Ludovicus Gallia Rex, à suis quondam scif-
 icatus, quo titulo dignari & honorari maximè
 speret, exemplo illorum Regum, & Imperatorum,
 qui ab eximia quadam virtute, vel excellèti victo-
 ria cognomen quoddam fortiebantur, respondit:
 melior sibi victoriam obtigisse nullam, quam in
 fide sacra de Poissi, cum sacro Baptismatis la-
 cro ablutus, humani generis hostem fugasset. Hoc
 ita sit, maiori honore insigniri, & affici non
 posse, quam si Ludovicus de Poissi nuncuparetur. † *Cognit.*

Julianus Medicus (auctore Iouio in *Viris Il-*
 lustribus tanto tempore, locorumque interuallo redu-
 ctus in Rem. Florentinam, primùm non in Medi-
 cana aede, sed in Albicianam se contulit: deinde
 regulari humanitate & modestia Domini & Ma-
 gistri nomen repudiavit, seque civem omnium æqua-
 rum Principatus, nutantibus adhuc civium ani-
 mis, necdum stabilitus & firmus erat.

Cum *Scipio Africanus* à militibus Hispanis
 Rex acclamaretur, sibi maximum nomen impe-
 ratoris esse respondit: Regium nomen alibi ma-
 gnum, Romæ intolerandum esse: si quid in homi-
 ni ingenio amplissimum ducerent, tacitè indi-
 gnam, vocis usurpatione abstinere. *Liu. lib. 27.*

15. *Antoninus* cū Rhodum insulam vi ac impresse expugnasset, & in ingressu passim salutareretur *Rex ac Dominus*. Nec *Rex* sum, inquit, nec *Dominus*; sed *Regis, ac Domini* interfector.

16. *Carolus V. Imp.* non tam verbis, quā factis singularem modestiam præ se semper tulit. Nam non infrequenter dixit: Quod quisque maior, ob se submissius gerat. *Guil. Zenocarus lib. 4. Capit.*

SIGNVM XXV.

MONETAM NON TEMERE
mutare.

1. *I*oan. Marian. *lib. 3. de Rege cap. 8.* *Alfredus* *Fridericus Augustus* eo nomine *Secundo* *Potentia* in *Flaminia*, durissima hyeme; deest stipendium pecunia, & milites passim dilabuntur: soluere obsidionem turpe erat & graue, pro seuerare difficile. Pecuniam è corio signati rei nummi valore, qua arte ex ijs angustis tunc Vrbe subdita victor, quod erat pollicitus, eos nummos aureis totidem mutauit. *Auſtor Collemutius Neapolitana historia lib. 4.*

2. *Philippus Pulcher Gallia Rex*, sub motu non alia causa, quā ob depravatam moneta odium populi se sustinere fatetur: ac filio *Ludouico Hutino*, vt mutaret, postremis verbis dicit. *Auſtor Robertus Gaguinus.* Motus populares & odia non antea conqueuerunt, quā *Princus Engerranus*, retri consilij auſtor, publicus est vindicatus, nobilitate pleraque inſtigatus, p̄niuerso plaudente populo.